

Lieve mensen van de H. Familiekerk,
zusters en broeders,

wat jammer dat we niet live kunnen vieren samen!

Want het is altijd een grote vreugde om voor te gaan in een oecumenische viering
in de H. Familiekerk.

Het is altijd een grote vreugde
om elkaar te zien, elkaar te groeten.

Dat is het steeds geweest - en vol vertrouwen voeg ik eraan toe: dat zal het ook weer zijn!

In deze andere tijden moesten we ándere keuzes maken.

We vieren in en vanuit onze eigen kerken,
maar weten ons toch verbonden.

En die verbondenheid vindt altijd wel weer een weg.

Zo kozen we ervoor om o.a. via een brief aanwezig te zijn in de viering
in de andere kerk.

We vieren vandaag rond een mooi thema: 'Blijf in mijn liefde'.

Ik werd zelf geraakt door dat woordje 'blijven'.

Het draagt iets in zich

van standhouden, op je plek blijven, niet weglopen,
de wacht houden, waken.

Met vertrouwen. Met geduld.

Oefenen in erbij zijn, kleine trouw.

Zoals ik las in een boekje over benedictijnse kloosterspiritualiteit:

elke dag biedt legio mogelijkheden voor

weglopen en wegdromen,

maar net zoveel mogelijkheden

voor liefde

en commitment.

Vanuit de Bergkerk wensen we u vrede en alle goeds in deze blijvend andere tijden.

Dat we het volhouden – en blijvend wegen vinden om liefde te doen.

En met woorden uit een oude keltische zegenwens:

totdat we elkaar weer ontmoeten...

moge God u zacht in de palm van zijn hand houden!

Met een hartelijke groet,

ds. Martine Nijveld